

острови. И това животно сега е на изчезване, понеже го убиватъ заради ценния мускусъ (мосхотъ) — ароматична течность, която се отдѣля отъ особена жлеза на корема му. Тази ароматична течность се употребява въ парфюмерията и се продава много скъпо.

Дивиятъ конь отъ тази епоха билъ дребенъ, съ здрави и яки нозе, пѣргавъ и бѣръзъ, разтрѣсвалъ пасищата и долините, гдето минавалъ на голѣми стада. Искѣрската долина е огласявана дълго време отъ цвиленето на тѣзи коне, особено привечеръ, когато отивали на водопой. Макаръ и широко разпространенъ въ предѣлитъ на нашата страна, дивиятъ конь изчезналъ и се замѣстилъ отъ друга конска порода, дошла покъсно отъ изтокъ. И този последниятъ билъ опитоменъ по-после отъ нашитъ прадѣди, които успѣли да го направятъ едно отъ най-полезнитъ животни, помощникъ на човѣка и до днесъ.

Европейскитъ бизонъ или зубаръ се срѣщалъ навсѣкжде въ нашия континентъ. (Обр. 7). Продължава да живѣе и въ историческо време, та и до днесъ, но, разбира се, е почти изтрѣбенъ, съ малки изключения. Сега живѣятъ много малко бизони въ Литва, Полша и Кавказъ, биенето на които е забранено съ особенъ законъ. Споредъ старитъ писатели, тракийскитъ и македонски князе ходѣли на ловъ за бизони. Това показва, че бизонътъ билъ разпространенъ въ Тракия и Македония още преди Христа. Останки отъ това животно у насъ не сж намѣрени.

Дивото говедо или турътъ е живѣлъ въ цѣла Европа. Него го взематъ като прадѣдо на днешния волъ по голѣмитъ си завити рога и по-едъръ рѣстъ. Животътъ на пещерния човѣкъ билъ свързанъ съ живота и разпространението на тура, защото негови останки намираме навсѣкжде, гдето срѣщаме останки отъ човѣкъ. И, въпрѣки това, той продължава да живѣе въ диво състояние дори презъ историческо време. Ста-